

Felicitats, Ignasi!

MAR JIMÉNEZ

AVUI, 20 d'abril del 2009

Fa poc més d'una setmana va esclatar la notícia: Ignasi Guardans, el solvent eurodiputat de CiU, ha fitxat pel ministeri de Cultura de Zapatero, comandat per Ángeles González-Sinde. Els punyals, sempre afilats a les mans dels obsessius de les essències, van ser llançats immediatament cap al talentós polític. Des d'una casa que vol ser gran per al catalanisme però que està esdevenint l'angoixant Casa de nines d'Ibsen de la qual no només la Nora vol fugir, els dards enverinats no paren de ser escopits. I, com és habitual en aquells que s'autoproclamen patriotes -concepte vacu si no va revestit d'ideologia, com bé va advertir ahir Carod en una entrevista-, el van titllar de traïdor. Perillós serà el futur del país en què tan fàcilment es qualifica de traïdor aquella persona que no pensa com la massa. Pobre serà el país -i el partit- en què la diferència sigui vista com una insalvable incomoditat. Guardans ha fet una excel·lent tasca al Parlament de Brussel·les. Tanmateix, moltes vegades la meritocràcia no és prou important en política. Sobretot si no es fan els cants patriòtics, moltes vegades estèrils a milers de quilòmetres del país, que la direcció de CiU ordena. El partit català, obsessionat a competir amb ERC en paquet sobiranista, i camí de convertir-se, com bé va dir Pilar Rahola, en la versió pija dels independentistes -què deu pensar Jordi Pujol?-, ha optat per l'economista Tremosa i ha condemnat Guardans a l'ostracisme. Aquest, evidentment, no s'ha quedat de braços plegats i, amb una oferta sobre la taula com la de Sinde, ha decidit fer una pas endavant que de ben segur farà més per Catalunya i el seu cinema que no pas aquells que planten barricades a Brussel·les per lluir múscul, ai!, patriòtic.